

Warszawa, 28 czerwca 2022 r.

Analiza rynku gazu Unii Europejskiej przed zimowym kryzysem gazowym 2022/2023

Janusz Kowalski

Posel na Sejm RP

Przewodniczący Parlamentarnego Zespołu
ds. Suwerenności Energetycznej

1. Największym wyzwaniem, przed jakim stoi sektor energetyczny w najbliższym czasie to drastyczny brak węglowodorów na rynku europejskim, w szczególności brak gazu ziemnego.
2. Konsumpcja gazu ziemnego w Europie wynosi około **510 mld m³**, z czego rynek niemiecki to około **90 mld m³**.
3. Zapotrzebowanie UE jest pokrywane z produkcji własnej i importu. Produkcja własna w UE – 110 mld. m³/rok. Import z Norwegii – około 110 mld m³/rok; **import z Rosji – około 150 mld m³/rok**; import z Afryki północnej – około 45 mld m³/rok; LNG – około 100 mld m³ (**w tym 17 mld m³/ rok z kierunku rosyjskiego**).
4. Kierunek rosyjski zabezpieczał do 2022 roku **blisko 170 mld. m³**. Stanowi to **1/3 rynku gazu naturalnego w Europie**.
5. Gaz naturalny z Rosji jest importowany do UE kilkoma drogami: **Nord Stream I** – zdolności dzienne to **167 mln m³** (55 mld m³ / rok), aktualnie pracuje na 40% (**67 mln m³**); Gazociąg Jamalski – zdolność dobową to **85 mln m³** (33 mld m³), aktualnie **nie jest w ogóle wykorzystywany**; Gazociąg Braterstwo – zdolności dobowe to **356 mln m³** (130 mld m³ rocznie), aktualne wykorzystanie **37 mln m³** – to około 10% zdolności; Gazociąg Turk Stream ma dobową zdolność **83 mln m³** (31,5 mld m³), aktualne wykorzystanie **20 mln m³**, stanowi to wykorzystanie 25 %.
6. Zakładając utrzymanie aktualnych poziomów wykorzystania gazociągów z Rosji do Europy sumaryczny roczny przesył gazu wyniosłby **41 mld m³** (NS – 22 mld; Jamał 0 mld m³; Braterstwo 13 mld m³; Turk 6 mld m³). Oczywiście w pierwszej połowie roku 2022 wykorzystanie tych gazociągów było większe i wartości te są teoretyczne. Precyzyjne wyliczenia będzie można poczynić po zapoznaniu się z informacjami o faktycznym imporcie do UE w I połowie 2022 r. tj. w lipcu 2022 r.

7. Powyższa analiza wskazuje jednak wyraźnie, iż w roku 2022 będziemy mieli do czynienia z **luką podażową** na rynku gazu w UE sięgającej poziomu nawet **100 mld m³**. Konserwatywne szacunki aktualnie oscylują bliżej **80 mld m³**.
8. Realną alternatywą dla gazu rosyjskiego w perspektywie najbliższych kilku miesięcy jest zwiększenie produkcji w **Norwegii o około 10-15 mld m³/rok**.
9. Drugim kierunkiem zastąpienia gazu rosyjskiego jest **LNG**. Analiza dostępnych informacji pozwala na przyjęcie dodatkowych **20 mld m³ rocznie**. **Bardzo optymistyczne** prognozy to **30 mld m³ rocznie**. Nawet przy bardzo optymistycznym scenariuszu w systemie europejskim powstaje **luka podażowa minimum 30 mld m³**. Luki tej nie można wypełnić w żaden inny sposób. Założenia te są bardzo optymistyczne, dlatego jest **bardzo prawdopodobne, iż luka ta będzie znacznie większa**.
10. Głównym importerem rosyjskiego gazu w Europie i zarazem największym konsumentem gazu w ogóle są Niemcy blisko 50 mld m³/rok. Oznacza to, iż **w Niemczech deficyt gazu będzie odczuwalny najbardziej. Zakupy interwencyjne (SPOT) na rynku niemieckim z przeznaczeniem dla innych państw będą niezwykle trudne (brak gazu) a jeżeli w ogóle możliwe, to po bardzo wysokich cenach i w niewielkich ilościach**.
11. Deficyt gazu będzie tym bardziej odczuwalny im bardziej będzie brakować węgla na rynku europejskim. Brak możliwości substytucji w produkcji energii elektrycznej.
12. W każdym przypadku należy się spodziewać bardzo istotnych podwyżek gazu i energii elektrycznej zarówno w UE, jak i w Polsce.

Źródło: <https://www.icis.com/explore/individual-news/>

www.januszkowalski.pl

www.suwerennoscenergetyczna.pl

Warszawa, czerwiec 2022 r.